

МОТИВАЦІЯ ТА ФОРМУВАННЯ СТІЙКОГО ІНТЕРЕСУ ДО ВИВЧЕННЯ ХІМІЇ ЯК ВАЖЛИВОЇ ПРИРОДНИЧОЇ НАУКИ

Литвин Н.М., вчитель хімії

НВК “Ракобовтівська ЗОШ І-ІІ ступенів – ДНЗ”

Сучасна шкільна освіта ще недостатньо адаптована до майбутніх потреб учнів, тому зусилля вчителя сьогодні повинні бути направлені на розвиток у дитини прагнення до життєтворчості, інтересу до самопізнання і самовизначення.

Особливість хімії як навчального предмета полягає у тому, що, з одного боку, це фундаментальна наука про природу, яка має великі дві розвивальні та пізнавальні можливості, а з іншого – за даними психологічних досліджень (TIMSS), учні вважають хімію одним з найскладніших предметів шкільного курсу, не для всіх цікавим, мало пов'язаним з їхнім подальшим життям. Починаючи вивчати хімію з 7 класу, діти поступово втрачають до неї інтерес.

Аналізуючи проблему, я обрала тему, основна ідея якої – забезпечення активної позиції учнів у навчанні хімії шляхом використання новітніх форм і методів для розвитку навчальної мотивації. У ході розгляду проблеми підвищення мотивації визначається як мета діяльності, а пізнавальна активність учнів на уроці – як найвагоміший засіб її вирішення.

Спираючись на наукові дослідження, я окреслила таку послідовність прояву мотивації: 1) внутрішня мотивація; 2) пізнавальний інтерес; 3) позитивне ставлення до предмету.

Мотивація – це сукупність взаємопов'язаних мотивів, які визначають спрямованість поведінки, впливають на емоції, прагнення переживання та установки. Якщо завдання сприймається учнем, тоді воно виступає мотивом для навчання. Важливо, щоб завдання уроку перетиналися з сферою особистого досвіду учня та сферою інтересів учня. Отже, учні даної вікової категорії (8-9 класи) налаштовані на отримання нових знань, які мають бути значущими для них; прагнуть до сумісної роботи в колективі, реалізуючи дуже важливе для підлітків міжособистісне спілкування; підготовлені до самостійного здобування знань, які зможуть використати в житті.

Тому я використовую на уроках хімії такі принципи формування мотивації: 1) апелювання до життєвого досвіду учнів; 2) створення проблемної ситуації, або розв'язання парадоксів; 3) доброзичливий настрій уроку; 4) створення ситуації успіху; 5) включення учнів в колективні форми діяльності; 5) залучення учнів до оцінювання.

Також використовую методи стимулювання інтересу до навчання: 1) створення ситуацій пізнавальної новизни; 2) створення ситуацій емоційно-ціннісних переживань; 3) створення ситуації зацікавленості; 4) метод здивування; 5) опора на життєвий досвід учнів; 6) навчальні дискусії; 7) пізнавальні ігри.

Отже, мотивувати до навчання означає відкрити шлях до підвищення якості шкільної освіти. Винаходити, вимагати, удосконалювати – єдиний можливий шлях сучасного вчителя. Адже, викладання – це мистецтво, а не ремесло.